Sátoralja-Ujhely, 1882. október 22. 43. sz. Tizenharmadik évfolyam.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyilttérben minden garmond sor dijja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DIJ:
hivatalos hirdetéseknél:
Minden egyes szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.

Kiemelt, diszbetük s körzettel ellátott hirdetményekért térmérték szerint, minden □ centimeter után 3 kr. számittatik.

Állandó hirdetéseknél kedvezmény nyujtatik.

Hirdetések a „Zemplén“ nyomdájába küldendők.

Elmélkedések a szegénységről.

Minden élő lénybe beleoltatott a gondviselés által egy hatalmas erő, az önfentartási ösztön. — Az isteni szikrával biró emberbe éppen ugy, mint az állatok legutolsóbikába, a csuszó-mászó féregbe. Ha ezen ösztön nem munkálkodnék részint öntudatosan, az embereknél, részint öntudatlanul, az állatoknál és növényeknél: ugy minden teremtmény már régóta eltünt volna a föld szinéről. — Amde ez nem igy van, hanem minden lény igyekszik, hogy saját nemét fentartsa, sőt ha lehetséges, — természetesen a többiek elnyomásával, — azt uralomra juttassa. Mert hát az uralom mindenha valamelyik elnyomatása és szolgaságával végződik.

Azonban valamint az öntudat nélküli szerves lényeknek, éppen ugy az elkényeztetett embernek, saját neme fentartása érdekéből szüksége van arra, hogy életfeltételei meg legyenek. Ha ezek ugy egyikre, mint másikra viszonyitva nincsenek készletben, azon faj rögtön hanyatlásnak, talán végképen elpusztulásnak néz elébe. — Legalább ezt a benyomást teszi ránk az összes szerves világ életfolyamata.

Ezen rövid, tájékoztató bevezetés után nézzük meg, hogy az életfeltételek hiánya, melyet mi közönségesen szegénységnek nevezünk, mily következményeket von maga után az emberre, mint önfentartó lényre?

Már a fentebbiekből kitünik, hogy a szegénység ellensége a szaporodásnak. Ez ugyanis csak ott tapasztalható, hol az ivadékok existentiája biztositva van. Ha ez nincs meg, a népesség progressusa meg fog állapodni mindaddig, mig a föld productuma a népességgel arányba nem jő. Gondoljunk csak hazánk megdöbbentő népességi viszonyaira és az amerikai óriási népszaporulatra, mindjárt át fogjuk látni ezen állitás igazságát. Ennek tulajdonitható a házas életben gyakorta észlelhető és ma már ugy szólván divattá vált azon erkölcsi visszatartás is, mely két, legfeljebb négy gyermek nemzésénél nem enged meg többet magának.

De a szegénység consequentiái között — habár ez is szerfölött fontos — nem ez az egyedüli, van ennek még más sokkal, szomorubb és végzetesebb következménye is, melyet itt, daczára kényes természetének, — el nem hallgathatunk.

Mindenki tapasztalhatta, hogy a kisebb városokban is, de különösen a nagyobbakban, — a hol a nyomoruság is természetesen nagyobb — a nőtelenek mily nagy számmal vannak képviselve.

Ennek is a szegénység az oka. Minden oly országban t. i. hol a pauperizmus uralg, a házasulandók száma apadni fog, mivel a szegénység visszatartja őket a nősüléstől. — Es itten megjegyezzük, hogy a nőtelenek számának apasztásánál hölgyeink is közreműködhetnének, ha jobb szokások és helyesebb elvek szerint neveltetve, — elhagynák azt a módfeletti fényüzést, melyet már csakugyan egész a nevetségességig visznek. Az sem hagyható figyelmen kivül, hogy a nőtlenségre vonatkozó állitásunk inkább a müveltebb osztályra értendő, miután a pórnép életmódja már eo ipso megkivánja a nősülést, ez pedig nála könnyiti az existentiát. — A sivár nőtelenség kivül áll a házas életen, kivül azon, hogy nemzedéket hozzon létre. De mégis csak eleget kell tennie a természet törvényeinek. A házas életben ezt nem tehetvén: elmegy a prostitutio fészkébe. Hogy aztán ennek a legtöbb esetben mily szomoru következményei szoktak lenni, azt mindnyájan tudjuk.

A pórnép házasodik és igen ritkán marad nőtlen; nem tapasztalható nála azon erkölcsi visszatartás sem, mely a müveltebb osztályon már oly annyira erőt vett, hanem nemz gyermekeket. De hát a rosz táplálék, egészségtelen lak és gyér ruházat, mint a szegénység ijesztő jelei, gátolják szaporodását. Mert nem-e ezen körülmények szolgáltatják hazánk halálozásához a legnagyobb contingenst? Nem-e a szegénység rémképe adja sok ember kezébe a pisztolyt, hogy nyomorult életét, mely reá nézve már csak teher lehet — még nyomorultabbul kioltsa? Meri valaki ezt tagadni? Ugy hiszem, hogy nem.

De még ez nem minden. Hazánk területén éppen most végbe menő nagy kivándorlás talán nem a pauperizmusnak a következménye? Képzelhető volna-e a continentális természetü és igy a föld göröngyeihez szivósan ragaszkodó magyar népnek Amerikába való kivándorlása más mótivumokból, mint a szegénységből? Hiszen a kosmopoliticus hajlam inkább a tengerparti lakók sajátsága.

A végeredmény tehát az, hogy ugy a házas életben tapasztalható erkölcsi visszatartás és a teljes házasságtalanság, mint a kaszával járó undok prostitutio, nagy elhalálozás és kivándorlás fő- és természetes oka a szegénységben keresendő. És midőn hazánk néptelenségén, a nagy elhalálozásokon jajgatunk, nem szabad elfelednünk sohasem Malthus eme szavait: „A szegénység a legnagyobb gyilkosa az emberiségnek.“

Hogy mily módon lehetne ezt meg szüntetni, ennek magyarázatába nem akarunk bocsátkozni.

TÁRCZA.

Hogyan vergődött „zöld ágra“ Bakator Illés?

(Humoreszk.)

Irta: **Farkas Bertalan.**

(Folytatás.)

Andalgósné asszonynyal forogni kezdett a világ.

— Hát azért tanitottalak én téged engedelmességre, hogy nekem ellenszegülj? . .

— Anyám, édes jó anyám, nem tehetem! —

— Te utálatos, rosz leány, takarodjál szemeim elől . . . ne lássalak soha — fakadt ki Andalgósné asszony s a megfeszitett hur nála is elpattanván, hangos siránkozásban tört ki.

Milikének fájt az édes anyai könyeket látni, hanem azért ilyen esetben, mégis csak legtanácsosabbnak vélte a szobából kiosonni.

Mintha csak a véletlen bizarr játéka lett volna: a pitvarban Bakator urral találkozott.

Szegény Illés éppen k a p ó r a jött.

— Maga utálatos, maga lelketlen . . . miért akar engem szerencsétlenné tenni? . .

Bakator ur — kicsibe mult, — hogy hanyatt nem vágódott.

— Azért, hogy jó szemmel néztem magára, elég ostoba volt arra gondolni, hogy engemet nőül kérjen.

Illésünk zöldült, kékült, erre a sima megjegyzésre.

— Tudja meg, hogy én nem megyek magához. Ilyen hiábavalóságon ne is törje a fejét.

— De édes Mili kisasszony! — kezdett mentegetődzni Bakatorunk, a mint ámulatából egy kissé felocsudott.

— Hogy is gondolhatott olyat — pattogott tovább Milike s szemei még folyvást könyben usztak, — hogy én ezt a maga rut orczáját valaha meg is csókoljam? ! . .

— A világért sem gondoltam — szabadkozott megtámadott szerelmesünk, még mindig nem tudva ámulatából teljesen magához térni.

— Ne is próbáljon felém közeledni Bakator ur, mert ha még egy szót mer kiejteni akár anyám előtt, akár én előttem, kikaparom mind a két szemét . . .

Ezt mondva Milike, még egy lesujtó pillantást vetett a leforrázott férfiura s a faképnél hagyta azt.

A galamb is körmeihez folyamodik, ha a szive körül járnak.

A szegény leány öntudatra ébredt. Eddig tréfának, bohóságnak vette az Illés ur gyöngéd figyelmét, vagy talán baráti jóindulatnak; most már tudta, hogy háló volt körötte kifeszitve, melyet ha szét nem tép, megfogódzik belé.

Erőt adott neki egy nemes érzés, egy gyönyörteljes boldog tudat s ez nem engedte, hogy hitvány érdekekkel szemben — szive sugallata ellenére — eltörpüljön . . .

Illés ur csak ámult-bámult; szemeit tétovázva hordozta körül, mint ki mély álomból ébred fel. Körül tapogatta fejét, hogy nem bucsuzott-e el töle agyveleje? . .

Nem hallotte-e ezt, nem látta-e ezt valaki? ! . . Hova fusson, merre fusson ki a világból? . . Ugy rémlett előtte, mintha a szobában Andalgósné asszony is zokogna.

Felfordult világ ez. Megbomlottak itt az emberek.

— El innen, el! A falak is nevetni találnának a kudarcz felett. Mily üdvözitő gondolatok dagasztották szivét, midőn az irodából hazafelé vette utját — és ime: mennyország helyett pokolra talált . . .

Mint sebzett vad rohant ki az udvarra, innen az utczára. Onnan talán világgá megy.

Czéltalanul bolyongott, tévelygett utczáról-utczára.

Végre — maga sem tudta, hogyan — egy csapszékbe vetődött be. Tizenöt év alatt sohasem tette ezt.

Bort parancsolt. Inni kezdett. A szégyenérzetet, a fájdalmat lassanként megemésztette az ital, — azután szilaj kedvet kapott töle.

A csinos kis korcsmárosné maga szolgálta ki. Ennek meg olyan szép fekete szemei voltak, csak ugy nőtt tőlük az ember szivében a jókedv . . . a mámor . . .

Mai számunkhoz egy féliv melléklet van csatolva.

runk bocsátkozni, annyival is inkább, mivel ennek receptje több helyen, ezek között e lapok hasábjain is már többször volt közölve. Mi nem akartunk sem többet, sem kevesebbet, mint a lehető legrövidebben idevetni a szegénységről és ennek következményeiről szerény nézetünket.

Szabó Kálmán.

A magyar nemzethez!*)

Menydörgés közepett támad a vihar; vad vihar dühétől tisztul meg a levegő! A Schulverein vakmerő izgatása fölrázta a szászok szenvedélyét; és im a szászok fékvesztett szenvedélyének vak dühe a magyarországi németajaku népet magyar nemzetiségi vallomásra késztė!

Pozsony, Temesvár, a Dunántúl, a Szepesség, a Bácska, az alsó tiszavölgy, a tisza és dunaköz és a felvidék németajku népe egyakaratilag kimondotta, hogy magyar, hogy az kiván lenni, az kiván maradni. Ezen nyilatkozat az a mágnes, mely egygyé téve Magyarországon a magyart, — Ausztria-Magyarország sulypontját Budapestre vonza!

Igen! a magyarországi németek magyar nemzetiségi vallomást tettek. Közel 3 milltónyi németajaku polgár magyarnak számitja magát, és az államot alkotó magyar nemzetiséghez csatlakozni kész. — De az a magyar hol van? . . .

A magyar szóra született polgár egyre fogy, nemzetiségét elhanyagolja, egyre apad, egyre szegényül, s az idegen ajku nemzetiségek magyarosodásából valo gyarapodását, magyar nyelvre született polgárainak elfajulásai által teszi értéktelenné; mert a magyarnak csak kasztjai, társadalmi osztályai és nemzetiségi gőgje vannak, mellyel elkülönit, sért, üt, vág és lealáz; de társadalma és nemzetiségi öntudata, — mely alkot, támogat, emel és megnyer, — az a magyar nincsen!

Hát csak a jóakaratu német, hát csak a lutheránus tótság, hát csak a szerb bunyeváczok, a kath. bulgárok, a neveiket magyarositó zsidók, hát csak a magyar álllameszme mellé sorakozott idegenajku nemzetiségek magyarok-e itten?! Csak ezektől várunk e hazafiságot? Hát elég-e a szerencse, hogy magyarnak születtél; avagy van kötelesség, van hivatásod, melyet teljesitened kell?

Magyarok! Ébredjetek fel mély álmaitokból! Dobbanjon meg kebleitekben a hazai szív: mutassátok meg a vén Európának, hogy Magyarország az a föld, mely szült, melyen éltek és hogy magyarok laknak rajta! — Mutassátok meg!

A haza javaföldjéből duslakó fürak; ti, a nemzet és királyok kegyéből czimre, rangra, vagyonosságára magasanállók, ti, dusan javadalmazott egyháziak, gazdag magánosok és ti szük marku milliomos zsidók, százezres kereskedők, városok polgárai, falvak földes urai, köz- és magánhivatalnokok, papok, tanitók és földmivelők, akik mind Magyarország testéből táplálkoztok, abból éltek és annak földjében lesztek eltemetve, mutassátok meg a világnak, hogy édes anyátoknak, ennek a szegény magyar hazának méltó gyermekei vagytok!

Hisz a magyar állameszme él, Hollós Mátyás Magyarországa megvan, 6 és fél milliónyi magyarajku polgár lakik rajta, 3 millió németajku lakosság tiszta hazafiui érzéssel lelkesedik érte, a szerb, az oláh, a zsidó, a tót és a többi nemzetiség zöme véletek egyetért, egy azon elveket vallja, — miért alusztok hát? Miért tűritek a testeiteken élődő fekélyt: a törpe nagyságok s szétzüllött apró népcsoporttöredékek kifelé való törekvését mért nem zabolázzátok meg? Miért engeditek őket fejeitekre nőni? — Mire mind ez? Valjon mire vártok még? . . . .

Sült galambokat vártok? Hajh! az önként röpkedő szerencse nagyon csalfa, nagyon ritka, nagyon keveset ér!

Nemzetiségünk iránti fagyos közönyünkben mind sikamlósabbá válik allattunk az anyaföld. A nemzetiségek mindinkább vérszemet kapnak, mind neki izmosodnak s a mi közönyünket gyöngeségnek, a mi hallgatásunkat tehetetlenségnek kezdik nézni. — Mignem egyszer csak megdobban a föld s a föltámadó nemzeti önérzet szétrepeszti a közöny fagyát: lelkes férfiak állanak ki a sikra és elszánt bátorsággal szemeink közzé mondjak az igazat; eszmékkel lépnek föl, megpenditik a magyar egyesületek ügyét és sorakozásra szólitják a férfiakat!

Rajta magyar! Bátran a sikra! Hisz Nubia párducza nem gyáva nyulakat szül! Pozsony a pozsonyi felvidék; Sáros, a kassai felföld; Temesvár, a bánáti róna; Szathmár, a Bácska és a lelkes Dunántul, Fogaras és alsó Erdély már előkészitette a mozgalmakat. A Pozsonyból, Sárosból, Nyitrából, Szathmátból, Fogarasból, a szerbségi alvidékről, Temesvárról és a Dunántul több pontjáról fölhangzó férfiszózat megrenditette a közönyös embereket! Az éjszakról délről, napnyugatról és keletfelül népünket, nemzetünket s államiságunkat fenyegető vész, ott, a legválságosabb pontokon a nemzetiségek fészkeiben harczvonalba állitotta a nemzet jobbjait!

A magyar eszme és magyar nemzetiség biztositására, elővitelére a magyar nyelv terjesztésére s társadalmi érvényesitésére vidéki, megyei és városi magyar egyesületek vannak alakulóban.

Az anyag kész. A csoportozatok keretei állanak. Gyüjtsük össze, fejlesszük ki; azokból a szétforgácsolt csoportokból erős gárda lesz. Egyenruhát nekik: közös czimet; egyenlő fegyvereket: központi vezetést, — aztán embert az élére és az országos magyar egyesület megvan!

Sorakozzunk! Aki magyar, aki magyar akar lenni, az a mienk, az szövetségesünk; aki daczol, aki ellenáll, az ellensége a nemzet egységének, azt törjük meg!

Magyarnyelvre született polgártársainktól nemzeti önérzetet s nemzetiségük érvényesitését követeljük. És a nem magyarajkú polgártársainktól nem kivánjuk el az anyanyelvet: legyen az tót, csak maradjon az német, szerb, orosz, horvát vagy oláh, csak beszéljenek ők egymásközt azon nyelven, de a magyar álameszme ellen ne izgasson, a magyar nemzetiség ellen ne gyülölködjék, s a magyar állami testben ne akarjon külön álamot s külön társadalmat teremteni! Legyen egy közös, mindenki által értett állami nyelv Legyen társadalmi egyeség, testvéri béke és honpolgári szövetség a hazaföldjén lakozó fajok, népek és nemzetiségek között, hisz egy anya szült, egy anyaföld táplál, közös egyérdekünk van: ez a szép magyar Haza! — Erre kell az országos magyar egylet: ezért alakitsuk meg!

A kilenczszázados magyar arisztorkacziából vajh támad-e ember, aki kezeibe ragadja a háromszinű lobogót? Vajh támad-e vezér, aki a magyar álameszme biztositására hadsereget toborz össze? A hadanyag megvan; a régi magyar sziv még sok egyszerü kebelben dobog; az idegen nyelvü polgárok szivében él még: azt a hadseregek, a magyar álameszme védelmére még előteremti ez a magyar föld — csak vezetője legyen!

Lesz-e?!

A Károlyiak, az Andrássy grófok, a Prónayak, a Széchények, a Radvánszkyak, a Battyányiak nemzetiségének még magva nem szakadt, a Pálffyak, Eszterházyak, Zichyek, Forgácsok, Bethlenek, Telekyek ivadékai még sorainkban élnek; a mieink még: vajh támad-e közöttük ember, vajh támad e közöttük vezető; avagy kiadják kezeikből a vezetést, a szorgos kezü polgári elem kezébe, mely a multak tradicziót félre dobva, a jelen magvából fogja fölnöveszteni a magyar nemzetiség jövendőjét: a multak büneibe fulasztott magyar társadalmat! Mert ha lefogytunk, ha elszegényedtünk és gyöngébbek vagyunk is a történeti mult hadrontó hőseinél; de azért »él magyar s áll Buda még.«

Ardényi Dezső.

*) A „Magyarország“ havi folyóiratból, melynek pártolását különösen ajánljuk megyénk felvidékének. Szerk.

Különfélék.

(Hivatalos körrendelet.) A m. kir. pénzügyminisztériumtól a dohányárosok részére. Több kereskedelmi testületnek hozzám benyujtott kérelme alapján megengedem, hogy a keresztény vallásu m. kir. dohányárusok vasárnapokon és saját vallásuk ünnepein bolthelyiségeiket a következő feltételek szigoru megtartása mellett zárva tarthassák: 1. Ha keresztény hitvallásu dohányárus vasárnapokon és saját vallásának ünnepein helyiségét zárva akarja tartani, köteles arról gondoskodni, hogy a fogyasztó közönség a kincstár részéről áruba bocsátott czikkeket, u. m.: dohányt, szivart, esetleg bélyeget és váltó ürlapokat folytonosan kaphasson és pedig könnyen hozzá férhető helyen, ugyanazon épületben, melyben az áruda elhelyezésére az engedély megadatott és ugyanazon órákban, melyek az 1868-ban kiadott pénzügyi törvények és szabályok hivatalos összeállitása 11-ik füzetének 88. § ában megvannak határozva. 2. Köteles a dohányárus a zárva tartott boltajtón szembetünő módon magyar és a községben divó nyelven megjelölni, hogy az épület melyik részében lehet kapni a kincstár részéről áruba bocsátott czikkeket. 3. Köteles gondoskodni arról is, hogy azon helyiségben a vevő közönség pontosan kiszolgáltassék, hogy abban a kincstár részéről áruba bocsátott czikkek, melyeknek eladására kötelezve van, mindenkor elegendő készletben

---

A szép asszonyka oda ült az asztalhoz, szemben véle; még a poharába is öntött s azután olyan szivesen biztatta, kinálta, hogy igyék. Lehetetlen volt a csábos teremtés mézédes szavainak ellentállani. Közben-közben vidáman nevetett fel a nő s Illés urat is jó kedvre akarta terelni minden áron.

— Miért olyan szomoru, kedves ur? — kérdezte bizalmasan; csak nincs valami nagy bánata?!

— De milyen, óriás nagy van — gondolta Illés ur s sóhajával egyszerre hangzott el: „Én uram, én Krisztusom!“

— Sohse busuljon, galambom! Azt mondja a nóta is: Ki megszomoritott, meg is vigasztal még . . .

— Nem soha! kiáltott fel Bakator önfeledten s nagyott ütött a fenyőfa asztalra.

— Ejh, dehogy nem! — csintalankodott a szép asszony tovább, mintha a legjobb régi ösmerős volna. Ha meg teljességgel nem akarja megvigasztalni, hát hagyja ott. Terem lyány, lelkem, minden bokorban, meg aztán özvegy menyecskékben sincs hiány. S ezek nem is olyan finyásak, válogatósak, mint azok, kik még pártában járnak.

A kis korcsmárosné ezt olyan meggyőzőleg mondotta, hogy Illés ur maga is hinni kezdette s a jó szivből jött beszéd, mintha szeget ütött volna a fejében.

Beh furcsa egy asszonyka ez! Hamis ugyan a szeme; de jónak látszik a szive. Vajjon igy beszél-e mindenkivel, vagy csak ő vele? Ha csak éppen vele beszél igy, ugy éppen jókor kezdte . . . Azután különös eszme villant meg agyában. Az elkeseredett sziv mindent kitalál.

Hátha ezzel a szép asszonynyal kárpótolná magát! Hátha igy állana boszut azon a lyányon, ki vele oly lealázó módon bánt! . .

De hogy is kezdje tulajdonképpen? Már igen megégette száját a forró kása. Ha itt is feltalálna sülni, akkor okvetlenül a vizbe ölné magát.

A kis menyecskének jó szemei voltak. Még közelébb huzódott hozzá. Fokról-fokra szivesebbnek mutatkozott. Még azt is megkérdezte, hogy kihez légyen szerencséje? Azután azt is kinyilvánitorta, hogy már egy év óta özvegy s a mi több: gyermektelen. Egy lélek sincs közelében, a kivel csak jó szót is válthasson. Szomoru egyhanguságban folynak a napjai; nincs a ki megossza vele kenyerét; nincs a ki szeresse . . .

Gőzerővel haladt a kis özvegy. Gyakorlott szemeivel azonnal meglátta, hogy emberére talált.

Illés ur meg még sohasem volt világ éle tében ilyen helyzetben. Ugy nyelt minden szót arról a kis eper ajakról, mint rigó a cseresznyét.

— A kis menyecske még azt is mondotta, hogy nincs a ki szeresse.

Ez már agi — gondolta magában s bátorságot kapva a bortól is, egész kereken kijelentette, hogy megosztja ő kenyerét a szép asszonynyal.

Csak ugy szurkolt, hogy „kosarat“ kap. Dehogy! . .

A kis menyecske abból a fajból való volt, a kinek igen nagy a „férjhezmehetnék“-je. Elfogadta az Illés ur ajánlatát egyszeriben, már csak azért is, mert — mint mondá — könnyebben elviseli az élet terhét egy pár ember, mint a ki csak egyedül áll a nagy világban.

Igy ragadt lépen Illés ur, akarata ellenére, mikor éppen ki szándékozott inni magát a világból. Eszébe jutott ugyan Milike, fájt is szive, ha reá gondolt; de azután mégis csak azzal nyugtatta meg magát, hogy körülbelől jobban illik ő hozzá ez a csinos kis özvegy, mint az a büszke leány, ki nyiltan a szeme közé vágta azt, hogy nem szereti.

Most már csak a többi lépésekről kell gondoskodni.

V.

Özvegy Andalgósné asszony még harmadnap is dult-fult. Milikét látni sem akarta. Nem tudott megbarátkozni a gondolattal, hogy leánya oly nagy szerencsét dobott el magától. Folyvást azon gondolkozott, hogy miként lehetne Bakator urat megbékiteni. Végre is elhatározta magában, hogy kimenti előtte azt a rosz leányt.

— Tetszik tudni kedves Illés ur, gyermek még, szeles, meggondolatlan. Ne tessék azért az esetet rosz néven venni: majd eszére tér. Tessék elhinni, hogy eszére tér.

Bakator ugy ötölve-hatolva kezdett valamit motyogni.

legyenek. Magától értetik, hogy az ily mellék helyiségben gyakorolt eladásnál netalán felmerülő visszaélésért, vagy mulasztásért egyedül a dohányáruda tulajdonos felelős. Meghagyom tehát a kir. pénzügyigazgatóságnak, hogy ezen rendeletemet másolatban adja ki alattas közegeinek oly figyelmeztetéssel, bogy ezen szabálytól a legcsekélyebb eltérésnek sincsen helye és hogy ennél fogva azon dohányárus, ki ezen rendeletekben foglaltakat megszegi: a dohányáruda kezelésétől azonnal elmozditandó. Erről a kerületében levő városi hatóságot és kereskedelmi testületeket legott értesitse. Végre legyen gondja a kir. igazgatóságnak arra is, hogy ezen rendelet a dohányárusoknak is tudomására jusson. Budapesten, 1882. szept. 26. Gr. Szapary s. k.

(**Ismét egy rendelet,**) mely tekintélyes menynyiségü papirost emésztett fel, érvénye azonban — legalább nálunk — egy hajszályni sincs. Lapunk egyik közelebbi számában emlitettük, hogy a belügyminiszterium női kiszolgáló-személyzet alkalmazását a kávé-házakban megtiltotta. Papiroson ez szépen hangzik; eredményét azonban gyakorlatilag egyáltalán nem tapasztaljuk; mert X. éppen ugy, mint Y. kávés ma már nem tart »kaszszirnőt« hanem tart »kávéfőző leányt,« a ki nemcsak a kávéscsuprot tudja kommandirozni, de ölelése is — korrekt; a kávét csókkal is édesiti; mosolyog, kaczag, tánczol, dalol, — szóval ott és ugy mulat, mint a hol és ahogy a többi — szokott. Mikor aztán rendőrszagot érez: akkor ismét a kávés-fazék védszárnyai alá menekül. Hát bizony mindenki tudja, hogy az ilyen »foeminini generisek« milyen szerepre vannak felfogadva, tudja a rendőrség is; de hát a kávéház-tulajdonosok fortélyával szemben felmerül azon kérdés »quidnunc?« Erre a mi feleletünk az, hogy minden visszaélés, mely az emlitett miniszteri rendelet ellenére történik, a rendőrség által esetről-esetre följelentendő, a hatóság pedig a legszigorubban járjon el; igy aztán remélhető lesz, hogy a kávéházak különben is nyomasztó levegője egy kissé megfog tisztulni s a kávéházi helyiségek nagy része nem lesz továbbra is az oly gyakori botrányok tanyája.

(**A városi előljáróság**) a megyei közkut épitésére vonatkozó tervet s a hatezer forintban előirányzott költségvetést közelébb terjesztette be a megyei bizottsághoz. Mikor lesz még az a midőn elmondhatjuk, hogy «habemus — aquam . . .“

(**A s:-a.-ujhelyi dalárdáról**), mely egy párszor már valódi müélvezetet nyujtott közönségünk, örömmel regisztrálhatjuk, hogy a szép és nemesért buzgólkodó derék egylet ez idöszerint hatalmasan kezd izmosodni; a tagok folyvást szaporodnak, az énekórák látogatottak s kilátásunk van rá, hogy dalárdánk rövid pár hét mulva egy hangversenynyel ismét sikra lép. Midőn ezt jelezzük: egyuttal kitartást kivánunk az egylet tagjainak és sikert a tervben levő hangversenyhez!

(**Helyreigazitás**). Lapunk mult számában „esküvők“ czim alattti közleményünkben hibásan volt „Félegyházy Béla” nagy gymnáziumi tanár neve helyett «Félegyházy Elek“ név szedve, mit is ezennel helyreigazitunk.

(**Vallás háboritás.**) A Szakolay által szerkesztett »Törvényszéki Csarnok« után közöltünk egy rörvényszéki hirt, melyre vonatkozólag illetékes helyről a következő helyreigazitást vettük: A vallás szabadgyakorlata elleni vétség miatt nem az abarai lelkészt, hanem Ujlaky János lasztoméri lelkészt marasztalta el a kir. Curia 100 frt birságban. Az érdemekben megőszült s közbecsülésben álló abarai ref. lelkésznek e bün ügyben semmi, legkissebb része sincs s a sajnos tévedést az okozta, hogy a kérdéses eset Abara községe határában követtetett el. A sajnos félreértést, ezennel készséggel igazitjuk helyre.

(**Meghivó.**) A zemplénmegyei agarász-egyesület által Gálszécs vidékén f. évi nov. hó 20-án és a következő napokon tartandó kölyök- és elegy- agár-versenyre van szerencséma a tagokat tisztelettel meghivni. Találkozás nov. 19-én este Gálszécsen. S.-a.-Ujhely, 1882. oct. 16. Füzy Kálmán, egyl. titkár.

(**A vörheny**) városunkban, habár szórványosan is, de folytonosan szedi áldozatait. Közelébb az ipar- és kereskedelmi bank igazgatója, Szöllősy Gyulának 6 éves kedves kis leányát ragadta el e veszélyes kór, hagyva helyette mély fájdalmat a gyermekükön annyi szeretettel csüggő szülők kebelében.

(**A „Zemplén“ nyomdájának**) személyzetéből az elmult héten ragadta ki a halál Matterny Lászlo nyomdász-tanulót szüleinek mély bánatára. Az elhunyt ifju a váczi siket-némák intézetéből lépett a nyomdába s mint gépmesteri tanoncz a gyorssajtó mellett müködött. Szorgalmas, jó hajlamu ifju volt. Nyugodjék békén!

(**A s.-a.-ujhelyi takarékpénztár**) — mint tudomásunkra jött — jövőre zálogtárgyakra nem ad kölcsönt s a mely, az intézetnél lévő zálogtárgyak folyó évi deczember 1-ig ki nem váltatnak, azok el fognak árvereltetni.

(**Az ungvári pinczék**) közelében levő korcsmák előtt hetivásárok alkalmával az étető szekeresek annyira eltorlaszolják a közlekedési utat, hogy nem szekérrel, de még gyalog embernek is mesterség közöttük elhatolni. Tekintve, hogy igy szüreti időben ezen uton nagy a közlekedés; nem volna fölösleges, hogy rendcsinálás szempontjából e helyütt is megfordulna a rendőr.

(**A közerkölcsiség**) érdekében vélünk tenni, midőn a vásártéri u. n. «Zöldági« korcsmában minden vasárnap tartatni szokott parasztmulatságokat vesszük tapette-ra, hogy azokat egy kissé megszellőztessük. Tudva levő dolog, hogy pormulatságban szolgabirói engedély nélkül muzsikáltatni nem szabad. Ez rendeletnek rendelet; de kijátszani szabad és lehet. A furfangosság pedig akként eszközli ezt, hogy miután attól, hogy a »lakziban« legyen muzsikaszó, már csak nem lehet megtagadni az engedélyt: tehát minden parasztlakadalom, (persze ilyen mindenik vasárnapra esik egy,) az u. n. „zöldági” korcsmában tartatik. Igy aztán a lakadalom firmája alatt van zeneszo melletti mulatság s lakadalmas-népként szerepel a város összes kocsisa és szolgálója, juhászok, kondások és csordások egész legiója. Van e helyütt rendőr is egy pár, a kik az éjjeli 10—11 órág tartó tivornya hőseit s hősnőit jól-rosszul féken tartják, hanem aztán mikor az „oszolj község, nincs vendégség” órája bekövetkezik, akkor oly lárma, szemérem és erkölcsrontó spektákulumok közt vonulnak el az utczákon, hogy esetleg tisztességes nőnek pirulás nélkül nem is lehet velök találkozni, de emellett az éjjeli csendet is megháboritják. Nem szándékunk itt a hatóság idevágó intézkedése ellen felszólalni, mert mint emlitettük, lakadalmaknál a zene engedélyt megtagadni nem lehet, hanem a közerkölcsiség érdekében valamiképen mindenesetre oda kellene müködni, hogy a szent házasságot követő lakadalmak magánérdekü haszonlesés tényezőiül ne szolgáljanak s botrányos orgiákra ne szolgáltassanak alkalmat.

(**Öngyilkosság**). Fekete János mihalyii születésü, s.-a.-ujhelyi lakos csizmadia, a mult csütörtökön saját lakásán felakasztotta magát. Az utolsó időkben a gyártelepen valami szolgai minőségben volt alkalmazva, honnan »kiállt a rudja“ s e feletti bánata vitte öngyilkosságra.

(**Az uj egy forintos**) már látható itt-ott s nagyobb népszerüsége folytán sokkal nagyobb kiváncsiságra számithat, mint a megelőző öreg bankók, az ezres és a százas. Az uj bankó olyan szerény testvérkéje a régi egyesnek, hogy szinte a csalódásig hasonlit hozzá. Uj bankóink alapszine van rajta elfoglalva: a kék, e kellemes, de nem rikitó, az egyhangu feketét, szürkét kiszoritva. — de a hajdani flóres hölgyei, e finoman, kecsesen rajzolt alakok nincsenek rajta és hiányoznak a hegyes fegyverek, a kemény, sulyos pánczél, a sisak is s mert elveszitők a szépet, megnyertük, hogy hangulatuk a fegyverek hijával megmarad békésnek. Az uj egyes diszes, csupa virág- füzér veszi körül, finom kecses arabeszkek futkosnak végig az oszlopokon; mind a reménysége annak, hogy az egyforintos képezi a jólét legelső magvát, gyümölcsöt hajtó virágbimbóját. S bele van irva mindenüvé az, hogy „egy forint“: barna mezejébe, homlokára, két oszlopainak szélére, alsó csücskére, felső gombjára, — mindenütt az látható, hogy „egy forint“, miben csak az a sajnálatos, hogy nem annyi ezer forint, a hányszor elmondja. Üdvözöljük őt szives vendégszeretettel, meleg barátsággal.

(**Köszönet-nyilvánitás.**) Farkas Kálmán helybeli könyvkereskedő az üzlethelyiségében támadt de szerencsésen beoltott tüz alkalmából lapunk utján hálás köszönetét nyilvánitja a magát kitüntetett önkéntes tüzoltó-egyletnek s annak főparancsnoka: ifj. Farkas Lajosnak; nem különben Dókus Gyula szolgabiró urnak, kik a legnagyobb tevékenységet fejtettek ki, hogy könyvkereskedése teljesen a tűz áldozatául nem esett.

(„**A magyar kőnyomó-ipar**) egy gyönyörü készitménye került ki POSNER K. L. budapesti müintézetéből s beküldetett szerkesztőségünkhöz. Ez a Szt. István koronaországainak térképe, tekintettel az 1881-ik évi 63. és 64-ik törvényczikkekre; tervezte Hátsek Ignácz, metszette, nyomatta és kiadja Posner K. L. müintézete Budapesten. A térkép rendkivül világos átnézetben, gyönyörü tiszta nyomásban tünteti föl az egyes megyéket (mindeniket más alapszinben) s a kisebb városok is nagy, világos betükkel vaonak megjelölve. Maga a térképészeti munka, illetőleg a rajz is dicséretet érdemel, de mindenek fölött elismerésre méltó a pompás nyomdai kivitel, melyhez hasonló hazai könyomdaintézeteinkből eddigelé nem került ki. Ajánljuk e müvet a közönség figyelmébe s reméljük, hogy az érdekelt körök e munka láttára be fogják ismerni, hogy könyomdaiparunk a térképek kiállitása tekintetében bátran mérkőzhetik a külföldi versenynyel.

(**Egy pártolásra**) méltó irodalmi vállalat, A »Regényvilág« e kiváló szépirodalmi lapunk most megjelent 1-sö számával fennállásának III-ik évfolyamába lép. Őszinte örömmel üdvözöljük e derék hazafias vállatot jelenlegi diszesebb és szebb alakjában. Az eszme, mely a »Regényvilág“ létrehozásánál a kiadók szeme előtt lebegett, t. i. a pangó szépirodalomnak egy kis lendületet adni — örömmel konstatáltuk — kezd testté válni. Legjelesebb iróink, fölébredve lankadt tespedésükből, oly hévvel és örömmel láttak hozzá a munkálkodáshoz, hogy rövid idő alatt tárgytalanná vált egyik része, ama panasznak, mely szépirodalmunk hanyatlásáról uton utfélen hangoztatott. Most még csak az van hátra, hogy a panasz másik és nem kevésbbé jelentékeny része, mely a közönségnek a szépirodalommal szemben tanusitott közönyösségéről szól, rövid irdön szintén eltünjék hirlapjaink hasábjairól, irodalmi társaságaink gyüléseiről. És e tekintetben fordulnak most ismét a müvelt közönséghez a vállalat kiadói, fordulnak különsen a szépirodalom legbuzgóbb pártolóihoz, a müvelt magyar hölgyekhez avval a kéréssel — támogassák öket abban a törekvésben, melynek czélja á széppróza iránti fogékonyságot felészteni és hazai irodalmunk részére megnyerni mindazokat az elemeket, melyek szellemi szórakozás czéljából addig nagyobbára a regényirodalom külföldi — jórészt annak is legselejtesebb termékeihez fordultak. A most meginduló III. évfolyamban a „Regényvilág« közölni fogja Jókai Mór »Minden poklokon keresztül« cz. nagyobb regényét, melynek tárgya a keresztes háboruk idejéből van meritve. Budai László eredeti képeivel illusztrálva: Mikszáth Kálmán, »A mi hőseink« cz. rajzciklusás, melyben a jeles iró a palócznép nagy hőseinek, vak Záhony és Graczának rajzát adja az ő szokott és annyira kedvelt humoros leirási humorában. Dörre Tivadar eredeti képeivel és Beniczki-Bajza Lenke jeles irónőnk »Tévesztett utak“ cz. magyar társadalmi regényét és a világhirű humorista, Márk Twain legujabb művét, »Koldus és a királyfi“ cz. robinsonádját Fáy J. Béla gondos forditásában, gyönyörü képekkel illusztrálva. Ezeknek befejeztével közölni fogja: Mikszáth Kálmán, jeles irónk „Az utolsó kaloda“ cz, humoros regényét: az elbeszéléseiről hires elbeszélő első regényét, Véka Lajos jeles regényirónk „Pali bácsi” cz. uj társadalmi regényét; Ötvös Adolf, jeles kritikusunk első szépirodalmi művét »Himfii halála« cz. regényét; Gabányi Árpád „Egy krajczár emlékiratai« cz. humoros novella cziklusát. Ezeken kivül a legujabb és legkiválóbb világirodalmi regények látnak nap világot a „Regényvilág“-ban, mely apróbb tárcza közleményeivel és változatos tartalmával mindenképen törekszik a müvelt közönség jogos igényeit kielégiteni. — Daczára kiváló jeles tartalmának és szépkiállitásának, a »Regényvilág“ a a legolcsóbb magyar szépirodalmi közlöny. Egyegy füzet ára 15 kr. Előfizetési ára egész évre 7 frt 80 kr.. fél évre 3 frt 90 kr., negyedévre 1 frt 95 kr., Szerencsés gondolatnak tartjuk, hogy a kiadók a közönség óhajának megfelelve — a »Regényvilág“-ot ezentul illusztrálva adják ki, és re-

---

— Hiszen szerető szive van annak a lyánynak, édes lelkem, tessék meghinni — hangsulyozá Andalgósné asszonyság — mondom: szerető, jó szive van. Boldognak tetszik azzal lenni. Hanem hát gyermek még, meggondolatlan, könynyelmü. Pedig milyen jó háziasszony válik belőle. Majd megtetszik látni.

Bakator ur olyan formát ejtett el, mintha nem szándékoznék ezt megérteni.

— Ne tessék neheztelni, drága Illés ur — folytatá a jó asszonyság. — Jó vége lesz még mindennek, Be fogja ő látni helytelen heveskedését. Hiszen tetszik tudni, hogy különben milyen áldott, jó lélek. Csak ne tessék feladni a reményt, édes Bakor ur! . .

Illésünk izgett-mozgott, azután ugy foghegyen szürve mondá:

— Már édes Andalgósné asszony mást gondoltam.

— Sohse gondoljon, édes Illés ur, a világért se — vágott szavába az asszonyság. Az isten is egymásnak szánta magokat. Tudom én, hogy még ennek jó vége lesz.

Andalgésné asszony még több érvekkel is előállott volna, ha a konyhából valami jóféle illat meg nem üti az orrát s a rántás megkavarása végett ki nem kellett volna sietnie.

(Folyt. köv.)

méljük, hogy a müvelt magyar-közönség megérdemlett pártfogásában fogja magát részesiteni e kiváló szépirodalmi közlönyt. Még azt jegyezzük meg, hogy a kiadó hivatal (Révai Testvérek könyvkereskedése Budapesten IV. Váczi utcza 11. sz. és Koronaherczeg utcza 2. sz.) kivánatra bárkinek szivesen küld mutatványszámot és részletes előrajzot.

„Magyarország," havifolyóirat a magyarosodás érdekében. Szerkeszti Ardényi Dezső. Megjelent az első, októberi szám, négy nagy sürün nyomott iven, szines boritékba füzve, következő tartalommal: 1. A magyar Nemzethez! lelkes fölhivás országos magyar egyesület alakitása végett. 2. Országos magyar egylet tervezete, szervezkedése, vezetése, müködési módjai, lelenczházak, kisdedóvodák, nemzetiségi csere, iskola, népkör, nép- vagy falusi könyvtár, felnőttek oktatása, buzditás, jutalmak stb., összesen 40-féle irány és mód. 3. A magyarosodást és népnevelést Sárosmegyében terjesztő társulat alapszabályai. 4. Mily eszközök által érheti el a társaság czélját? 5. A magyar iskola-egylet alapszabályai. 6. A szatmári Széchenyi-társulat alapszabályai. 7. Magyarosodási mozgalmak. 8. Levelezések: A legelső megye; A szászok; Sárosból; A volt oláhok; Zalából; Görög-kath. magyar püspökség. 9. Nemzetiségi tárgymutató: a magyarság ereje megyénkint s a többi nemzetiség számaránya. 10. Hazaellenes népiskolai tankönyveink. 11. Apró közlemények. 12. A „Gott erhalte." — II. Szépirodalmi rész. 1. Rágalmazóinknak: hazafias vers Komócsy Józseftől, a Petőfi-társaság társelnökétől. 2. Hunyák Pál. Rajz, Mikszáth Kálmántól, a Kisfaludy társaság tagjától. 3. A vörös orr. Humoros csevegés, rég hallgató elbeszélőnktől, Balázs Sándortól, a Kisfaludy-társaság tagjától. 4. Akik mindig boldogok, a förangu világból, irta Szunyogh Albert. 5. Szemet szemért. Vers, Reviczky Gyulától, a Petőfi-társaság tagjától. 6. A megtérés, Margithay Tihamér jeles festményének ismertetése Fáy Elek tollából. 7. Arany mondások. 8. A jó öreg Mikolai. Rajz a lengyel társadalmi életből. 9. Téli kép a Balatonon. 10. Szellemi szikrák. 11. Mulassunk. 12. Szerkesztői zárszó. — Előfizetési ára: egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Gyüjtőknek 5 előfizető után tiszteletpéldány. Lelkészek, néptanitók, kör- és községi jegyzők, községi előljárók, bármily állásu közhivatalnokok, (ha 1000 frtnál kisebb fizetésük van) és rangállásukat a postautalványon jelzik, féldijjal fizethetnek elő és pedig egész évre két, félévre egy forinttal. Az előfizetési pénz a »Magyarország« havifolyóirat kiadóhivatalához Budapesten, Sándor-utcza 12. szám czimezendő. Mutatványszámot egyszerü megkeresésre ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

CSARNOK.

Zemplénmegye ásványvizei.*)

A meglevő irodalom szerint Zemplénmegye 46 községében kellene ásványvizforrásnak lenni, csakhogy ezek közt Ádámfölde sárosmegyei község is, mint zempléni szerepel. Hozzá adva hét oly községet (Bánszka, Brusnyicza, Csabalócz-Sterkócz, Leszna, Mihalyi, Palota és Szukó), melyeknek forrásait én emlitem itt először, összesen 52 község forrásaira kellett tekintettel lennem.

Ezekből 24 községnek forrásai, daczára a régi állitásoknak, a hivatalos adatoknak vagy a nép hitének, nem ásványvizüek. És pedig:

1. Olyanok, hol senki sem tud ásványvizről s a melyekre vonatkozó adatok mulhatlanul tévedésen alapulhatnak, a következők:

Bári, Orosz-Bisztra, Isztáncs, Alsó-Körtvélyes, Felső-Körtvélyes, Körtvélyes-Puszta, Mikova, Fekete-Patak. Szilvás-Ujfalu, Laborcz-Volya, összesen 10.

2. Olyanok, hol a volt vagy most is meglevő mosdó fürdő vagy a nép hite szolgáltatott okot a tévedésre, a következők:

Cziróka-Béla, Legyes-Bénye, Homonna, Ladmocz, Leszna, Sáros-Nagy-Patak, Rátka, Szőllőske, Tálya, Tőke-Terebes, Tokaj, Tolcsva, Nagy-Toronya, S.-a.-Ujhely, összesen 14.

Volt ásványviz, de az ujabb időkben elmosatott, vagy behányatott Papinán, Tavarnán és Nagy-Géresben.

Tényleg található ásványvizforrás a következő községekben:

Agyagos, Bánszka, Bekecs, Erdő-Bénye, Tapoly-Bisztra, Brusnyicza, Csabalócz, Alsó-Csebinye, Gercsely, Alsó-Hrabócz, Magyar-Izsép, Nagy-Kázmér, Kelcse, Szécs-Keresztur, Mád, Mihalyi, Homonna-Olyka, Palota, Pcsolina, Orosz-Poruba, Sókut, Szerencs, Szukó, Velejte, Zboj, összesen 25.

*) E megyénket érdeklő közleményt az akademiai értesitőből vettük át. Irója: dr. Chyzer Kornél főorvosunk, a mia. t. akadem lev. tagja. Szerk.

Asványvizeinknek alkatrészeik szerinti csoportositását, miután legnagyobb részök nincs elemezve, csakis legkiválóbb tulajdonságaik szerint kisértem meg, kerülve minden, hibákra okot szolgáltatható részletezést.

E csoportositásnak azonban előre bocsátom ásványvizeink községenkénti betüsoros rendben való leirását akár tényleg olyanok, akár pedig csak olyanokul hiresztelvék.

Ásványvizeink részletes leirása betüsoros rendben.

Ádámfölde.

Linzbauernél (332. lapon) tévesen mint a papinai járáshoz tartozó zemplénmegyei község emlittetik; holott Ádámfölde Sárosmegye közepén fekszik. Állitólagos savanyuvizforrását annak idején ott is kiszáradva találtam.**)

Agyagos.

Itt közel a falu alsó végéhez a Simonka nevü csucs felől nyugatról keletre futó kis patak partján „za jarki" nevü dülőben van egy kis három kádas fürdőház gróf Coudenhove Mária örököseinek tulajdona, melynek környékén tiz hold föld van fentartva a netán valaha épülendő fürdő és park számára, hová a közvetlen környék lakói fürödni s néha mulatni járnak. 1848 előtt itt nagyobb fürdőház volt, mely azonban teljesen elpusztult. Forrás van kettő, a patak jobb partján. A felsőt közönséges édesviznek tartom. Az alsó kutalaku, fedetlen, kifolyása nincs, de ha meritik, állitólag elég bő. Vizét tisztának, szin- és szagnélkülinek, igen gyengén alig sós izünek találtam. Hőmérséke julius 23-án délután + 18 C foknyi, levegőnél + 16° C volt. E forrás ugyanazon lőszből fakad mint a sókuti sós források s több mint valószinü, hogy ugyanazon telep kőzetéből oldja sós alkatrészeit, a melyből a sókuti források.

Azok után, a mit e forrásról hallhatni és olvashatni, ez valóságos chamäleon. Uti társaim, kik hozzá kikisértek s e forrást ismerik, azt állitják, hogy máskor sósabb szokott lenni s mostani gyengén sós izét az előrement sok esőnek tulajdonitják.

Dr. *Horváth Géza* barátom, ki itt többször megfordult, állitja, hogy a kitisztitott forrásnak ize határozottan hydrothion szagu volt, mig én az állott vizet teljesen szagtalannak találtam.

Wachtel 1859-ben (280. l.) azt állitja, hogy ezen az ötvenes években fölfedezett forrásnak vize lágymeleg, a szobránczihoz hasonló, sőt ennél még töményebb. S ugyanezt irja róla *Wachtel* nyomán *Härdtl* (135. l.)

A viz hőmérsékét illető állitás határozottan téves, mert én még a + 16 C foknyi meleget is nagyobbnak tartom, mint a minővel a viz akkor bir, midőn a földből kijön; lévén ez a nap hevének kitett kut állott vizének a hőmérséke.

E hibás adatot ugyanaz szolgáltathatta Wachtelnek, a ki az e vizet 1861-ik évben elemző *Nendtvich Károlynak* azt irta róla, hogy „hőfoka magasabb és a viz erősebb hydrothion szaggal is bir", minek folytán *Nendtvich* e vizet a *meleg kénes forrásokhoz* számitja, mig én sem melegnek, esm kénesnek nem találtam.

Bánszka.

Az eperjes-tokaji trachyt hegyláncz közepének katlanszerü kies völgyében, a Varannótól Ránk-Herlányon át Kassára vezető országut mellett fekszik Bánszka község, melyről csak jelen értekezésem befejezésekor hallottam, hogy állitólag oly jó savanyu vizzel birna, mint a csak egy hegyorom által ezen községtől elválasztott abaujmegyei ránki forrás. Sajnos azonban, hogy a helyszinére kirándulva, csalódnom kellett. Ugyanis az itteni forrás, mely a községtől félóránylra észak-nyugotra *kuti*-zugok nevü dülőben *Jaczkó-Csertes* nevü patak balpartján fakad, semmi szénsavval s ennek folytán semmi savanyusággal nem bir. Vize tiszta, szintelen, édes, igen gyengén könkénegszagu; kifolyása, melyben felül sárgás s ez alatt fekete üledéket képez, csekély. Hőmérséke deczember 14-én d. u. + 0 C foknyi levegőnél + 6° C volt. A gazdák féltik marhájokat e forrástól, mert állitólag felfuvódik vizétől.

Az előbbihez egészen hasonló, csakhogy még gyöngébben könkénegszagu forrás fakad a falu közepében és a patak balpartján, melyet kifolyásának nagymennyiségü sárgás üledéke által már messziről ásványviznek ismerhetni. Volna ugyan Bánszkának egy más dülőben is forrása, melyet gróf Andrássy Manó ur erdésze savanyunak vélt, de ez jelenleg egészen be van hányva s a falu legöregebbjei, kik e forrást jól ismerték, azt állitják róla, hogy az is olyan volt, mint az a kuti mezőben, csakhogy ez az ő fogalmaik szerint még savanyubb — már pedig ez kivá. lólag édes.

**) Chyzer: Sárosmegye ásványvizeiről 267-ik lapon.

Bári.

A *Wachtel* (280. l.) és *Härdtl* (419. l.) által emlitett bárii lágymeleg kénes forrás sem Nagy-, sem Kis-Báriban nem létezik. Alkalmasint a Nagy-Bári határában ugyan, de a hatfai forrástól csak egy szekérnyom által elválasztott kis fabódéval fedett kitünő jó édesvizforrást irták ők le kénesnek, téves értesités folytán. E forrás vörös homokból fakad. hőmérséke + 22 C foknyi levegőnél + 10° C volt.

Bekecs.

Megyénk forrásainak ezen egyik legszebbike benn a községben a régtől fogva nagy gyógyhirnek örvendő fürdőben fakad. A forrás kutalakulag 3 négyszögméternyi területen van befoglalva s legbővebb a megye ásványvizforrásai közt.

Vize rendkivül tiszta, szin-, szag- és iznélküli. 1880. aug. 25. + 23° C levegőnél + 21° C volt. A szerzők tévesen kénes-vasas viznek mondják. A tulajdonos gróf Andrássy Dénes uradalmi igazgatója megbizván engemet a viz elemeztetésével, dr. *Rik* barátom legközelebb fel fog bennünket világositani, hogy mily kincscsel birunk e szép forrásban. A forrás körül épült fürdő, bár számosan s távolabbi vidékekről is, különösen görvélyes bajokban kitünő sikerrel használják, igen primitiv.

Szirmay szerint***) e forrás, melyet ő kénesnek nevez, 1713-ban a megyaszói földrengés alkalmával támadt s leirása után itélve, a fürdőnek e század elején jobb karban kellett lennie mint a minőben ma van.

(folyt. köv.)

***) Antonius Szirmay: Notitia topographica comitatus Zempliniensis, Budae 1803. 171-ik lapon.

Üzlet kimutatás.

Hivatalos piaczi árkimutatás.

1882. szeptember 29-én.

			frt.	kr.
Buza	100 klg.	sulyu 1 hect.	8	70
Gabona	100 »	» »	6	30
Árpa	100 »	» »	6	40
Zab	100 »	» »	5	—
Kukoricza	100 »	» »	8	—
Burgonya	100 »	» »	2	—
Borsó	100 »	» »	16	—
Lencse	100 »	» »	11	—
Paszuly	100 »	» »	8	—
Köl. kása	100 »	» »	12	50
Vaj	1 liter.			80
Szesz	»			32
Pálinka	»			18
Marhahus	1 klgr.			48
Szalona uj	»			80
Sertés-zsir	»			88
Széna	méter mázsa		2	80
Alom szalma	»			80
Zznp szalma	»		1	—

Vasúti menetrend

a magyar éjszakkeleti vasuti vonal sátoraljaujhelyi indóházánál.

Érvényes 1880. októberhó 15-től.

A vonat	Reggel indul óra	Reggel indul perc	Reggel érkezik óra	Reggel érkezik perc	Este indul óra	Este indul perc	Este érkezik óra	Este érkezik perc
Budapest felé	9	31	—	—	7	32	—	—
Bubapestről S.-a.-Ujhelybe	—	—	6	37	—	—	6	34
Csap felé	7	07	—	—	7	42	—	—
Csap felől	—	—	8	08	—	—	6	58
S.-a.-Ujhelyből Kassára	9	06	—	—	7	18	—	—
Kassáról S.-a.-Ujhelybe	—	—	6	48	—	—	7	17
Gácsország felé	6	49	—	—	—	—	—	—
Gácsország felől	—	—	9	05	—	—	—	—
Petrezselyem vonat Kassára minden szerdán és szombaton	3	24	—	—	—	—	—	—

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORUTH ELEMÉR.

Főmunkatárs: **FARKAS BERTALAN.**

Az őszi- és téli idényre!

Van szerencsém a t. cz. közönség becses figyelmét a közelgő idények alkalmából egész ujonnan berendezett

női- és férfi divatkereskedésemre

felhivni.

Kitünő **férfi- és női keztyük, kalapok, harisnyák, nyak-kendők** s egyáltalán a legujabb divatczikkek sokféle **különlegességeiből** gazdag és választékos raktárt tartok a legjutányosabb árak mellett.

Becses látogatásért esdve, vagyok

tisztelettel

Keller Andor,

„a Vadászkürt" szálloda épületében.

1—2

végr. 311. sz.
1882.

Árverési hirdetmény.

Alulirott kiküldött végrehajtó ezennel közhirré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbiróság 5413/82. számu végzése folytán, az ifj. Farkas Lajos s.-a.-ujhelyi lakos ellen Fefkovics Mór gálszécsi lakos javára 1881. decz. 19-én egyenes foglalással, továbbá Lengyel Manó és Némethy Gábor kassai lakosok javára 1882. okt. 20-án felülzárlatként 200 frt, illetve 112 frt és 120 frt követelés végett kielégitési végrehajtás folytán biróilag lefoglalt s 419 frtra becsült egy zongora és szobai butorokból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszinén, vagyis S.-a.-Ujhelyben alperes lakásán leendő eszközlésére határidőül 1882. évi novemberhó 3-ik napjának d. e. 9 órája kitüzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak, hogy az érdeklett ingóságok emez árverésen, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1882-ik évi okt. 19-ik napján.

Olchváry Béla,
kik. bir. végrehajtó.

Az Óhid utczában 700. sz. a. 2 csinos szoba, konyha, éléskamra és fatartóból álló lakás azonnal kiadandó.

Singer Izrael.

332.
1882.

Árverési hirdetmény.

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbiróságnak 1882. évi 4792. számu végzésével Kelner József s.-a.-ujhelyi lakos felperes részére Braun Julianna tolcsvai lakos alperes ellen 265 frt s jár. erejéig elrendelt kiel. végrehajtás folytán nevezett alperestől lefoglalt s 406 frt 10 krra becsült ingóságokra a tokaji kir. járásbiróság 1806/1882. polg. sz. kiküldő végzése folytán az árverés elrendeltetvén, annak a helyszinén vagyis Tolcsván végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására határidőül 1882. évi októberhó 31-ik napjának d. e. 10 orája tüzetik ki, a mikor a biróilag lefoglalt kész férfi öltönyök, posztók, szobabutorok, házi eszközök, varró gépek s egyéb különféle ingóságok az 1881. 60. t. cz. 107. és 108. §-ai szerint a legtöbbet igérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

Felhivatnak egyuttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra oly elsőbbséggel birnak, mely az ezen ügybeni végrehajtási iratokból ki nem tünik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy irásban alulirt végrehajtónál az 1881. 60. t. cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Tokaj, 1882. évi októberhó 14-ik napján.

Fekete Zsigmond,
kir. bir. végrehajtó.

TK. 4914. szám.
1882.

Árverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy Kérészy István mint a s.-pataki ref. egyház gondnoka végrehajtatónak, Miglódy Mihályné szül. Kallai Zsuzsánna ugyis mint kiskoru Miglódy Juliánna és Zsuzsánna gyámanyja s özv. Nagy Józsefné szül. Kapéri Mária végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megitélt 147 frt tőkekövetelésnek s ettől 1873. évi januárhó 1-ső napjától járó 6% kamatoknak, 20 frt 50 kr. perbeli, 8 frt 50 kr. végrehajtási már megállapitott, valamint jelenlegi 10 frt 67 krban felmerült költségeknek kielégitése végett a végrehajtási árverés a s.-pataki 2770. sz. tjkvben Miglódy Zsuzsánna és Miglódy Juliánna kiskoruak tulajdonául felvett 160 frt becsértékü 136. és 137. hr. sz. a. belhely, kert és 427. ö. i. számu házra, az ugyanottani 1511. sz. tjkvben Miglódy Mihályné szül. Kállai Zsuzsánna nevén álló 45 frt becsértékü czirókai szőllőre; végre a s.-pataki 62. számu tjkvben özv. Nagy Józsefné szül Kapéri Mária nevén álló 165 frt becsértékü 130. és 131. hr. sz. a. belhely, kert és 424. ö. i. sz. házra; ugyszinte az ugyanottani 9 frt 50 kr. becsértékü 8515. hr. sz. a. szántóföldre elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi deczemberhó 11-ik napjának d. e. 10 órája S.-Patak városa házához kitüzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesittetnek:

1) hogy a megállapitott kikiáltási ár 160 frt, 45 frt, 165 frt és 9 frt 50 kr;

2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fognak adatni;

3) hogy árverezni kivánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át, vagyis 16 frt, 4 frt 50 kr., 16 frt 50 kr. és 95 krt készpénzben vagy óvadékképes papirban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az első 1/3 részt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 15 nap alatt, a második 1/3 részt ugyanazon naptól számitandó két hó alatt, az utolsó 1/3 részt ugyanazon naptól számitandó négy hó alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. tszékhez intézendő két példany és két felzeten szerkesztendő letéti kérvény mellett a s.-a.-ujhelyi kir. adó- mint letéthivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejüleg megállapitott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telekkönyvi hivatalánál, valamint S.-Patak községe előljáróságánál megtekinthetők.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak, 1882. évi szeptemberhó 15-én tartott üléséből.

Br. Fillenbaum,
kir. törvényszéki elnök.

Sziráky,
h. kir. törvényszéki jegyző.

Végr. 163. szám.
1882.

Árverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. jbiróság 2518/1882. sz. végzése folytán alulirt kiküldött végrehajtó ezennel közhirré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. e. f. törvényszék 2208/878. Bf. sz. végzése által Rosenfeld Jónás bünügyében, Friedman Israel s.-a.-ujhelyi lakostól 500 frt kezességi összeg erejéig 1878. évi junius 26-án, továbbá Haas Lipót ujh. lakos részére 882. okt. 9-én 200 frt követelés végett végrehajtás folytán biróilag lefoglalt s 635 frtra becsült 2 tekeasztal golyókkal, tükrök, képek és egyéb ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszinén, vagyis S.-a.-Ujhelyben leendő eszközlésére határidőül 1882. évi októberhó 30-ik napjának d. e. 9 órája kitüzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak, hogy az érdeklett ingóságok emez árverésen, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1882. évi október 20-ik napján.

Olchváry Béla,
kik. bir. végrehajtó.

A

„ZEMPLÉN"

ujonnan berendezett

s a legujabb betükkel felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

készit fekete, mindenféle szinü avagy aranyozott

könyvnyomdai munkákat,

ugymint:

NÉVJEGYEKET,

báli és tánczmulatsági meghivókat,

GYÁSZLEVELEKET,

kereskedelmi és üzleti nyomtatványokat,

számlákat,

bank, takarékpénztári és zálogházi

főkönyvek, bárczák, jegyzékek és napi-ivek,

szabaduló és tanuló-levelek,

mindennemü ügyvédi nyomtatványok,

falragaszokat stb. stb. stb.

a leggyorsabban és a legolcsóbb árban.

Könyvkötészeti üzlet megnyitás.

A „Zemplén" könyvnyomdája, mely minden tekintetben a mai fejlettebb izlés szinvonalán áll s nyomtatványait csin tekintetében a fővárosi hasonnemü intézetekkel versenyezve állitja ki, — nyomdai üzletét mai naptól fogva egy a nyomda mellékhelyiségeiben teljesen berendezett

könyvkötészeti üzlettel

kapcsolta egybe s beszerezte mindazon legujabb segédgépeket, melyek nélkül e jelentékeny iparág csak névleg az, aminek tulajdonképen lennie kell.

A nagy közönség leginkább érezte egy az igényeknek megfelelő könyvkötészet hiányát városunkban. Most már tehát e hiányon segitve lesz s ha eleinte a diszmunkákhoz nélkülözhetlen és tetemes összeget elnyelő könyvkötészeti eszközök beszerzésének elébe lett téve a **mindennapi szükséglethez** mért berendezés: ez nem zárja ki azt, hogy apránként — főkép ha a pártolás meglesz — az üzlet e tekintetben is kellő szinvonalra ne emeltessék.

A „Zemplén" nyomdájának könyvkötészete elfogad tehát e szakmába vágó mindennemü megrendelést s azon lesz, hogy a nagy közönség igényeinek ugy a munkák kiállitása, mint azok jutányos áraira nézve is teljesen megfelelhessen.

Sátoralja-Ujhely, 1882. juniushóban.

A „Zemplén" könyvnyomdája.

Az őszi- és téli idényre!

Van szerencsém a t. cz. közönség becses figyelmét a közelgő idények alkalmából egész ujonnan berendezett

női- és férfi divatkereskedésemre

felhivni.

Kitünő **férfi- és női keztyük, kalapok, harisnyák, nyak-kendők** s egyáltalán a legujabb divatczikkek sokféle **különlegességeiből** gazdag és választékos raktárt tartok a legjutányosabb árak mellett.

Becses látogatásért esdve, vagyok

tisztelettel

Keller Andor,

„a Vadászkürt" szálloda épületében.

1—2

végr. 311. sz.
1882.

Árverési hirdetmény.

Alulirott kiküldött végrehajtó ezennel közhirré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbiróság 5413/82. számu végzése folytán, az ifj. Farkas Lajos s.-a.-ujhelyi lakos ellen Fefkovics Mór gálszécsi lakos javára 1881. decz. 19-én egyenes foglalással, továbbá Lengyel Manó és Némethy Gábor kassai lakosok javára 1882. okt. 20-án felülzárlatként 200 frt, illetve 112 frt és 120 frt követelés végett kielégitési végrehajtás folytán biróilag lefoglalt s 419 frtra becsült egy zongora és szobai butorokból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszinén, vagyis S.-a.-Ujhelyben alperes lakásán leendő eszközlésére határidőül 1882. évi novemberhó 3-ik napjának d. e. 9 órája kitüzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak, hogy az érdeklett ingóságok emez árverésen, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1882-ik évi okt. 19-ik napján.

Olchváry Béla,
kik. bir. végrehajtó.

Az Óhid utczában 700. sz. a. 2 csinos szoba, konyha, éléskamra és fatartóból álló lakás azonnal kiadandó.

Singer Izrael.

332.
1882.

Árverési hirdetmény.

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbiróságnak 1882. évi 4792. számu végzésével Kelner József s.-a.-ujhelyi lakos felperes részére Braun Julianna tolcsvai lakos alperes ellen 265 frt s jár. erejéig elrendelt kiel. végrehajtás folytán nevezett alperestől lefoglalt s 406 frt 10 krra becsült ingóságokra a tokaji kir. járásbiróság 1806/1882. polg. sz. kiküldő végzése folytán az árverés elrendeltetvén, annak a helyszinén vagyis Tolcsván végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására határidőül 1882. évi októberhó 31-ik napjának d. e. 10 orája tüzetik ki, a mikor a biróilag lefoglalt kész férfi öltönyök, posztók, szobabutorok, házi eszközök, varró gépek s egyéb különféle ingóságok az 1881. 60. t. cz. 107. és 108. §-ai szerint a legtöbbet igérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

Felhivatnak egyuttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra oly elsőbbséggel birnak, mely az ezen ügybeni végrehajtási iratokból ki nem tünik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy irásban alulirt végrehajtónál az 1881. 60. t. cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Tokaj, 1882. évi októberhó 14-ik napján.

Fekete Zsigmond,
kir. bir. végrehajtó.

TK. 4914. szám.
1882.

Árverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy Kérészy István mint a s.-pataki ref. egyház gondnoka végrehajtatónak, Miglódy Mihályné szül. Kallai Zsuzsánna ugyis mint kiskoru Miglódy Juliánna és Zsuzsánna gyámanyja s özv. Nagy Józsefné szül. Kapéri Mária végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megitélt 147 frt tőkekövetelésnek s ettől 1873. évi januárhó 1-ső napjától járó 6% kamatoknak, 20 frt 50 kr. perbeli, 8 frt 50 kr. végrehajtási már megállapitott, valamint jelenlegi 10 frt 67 krban felmerült költségeknek kielégitése végett a végrehajtási árverés a s.-pataki 2770. sz. tjkvben Miglódy Zsuzsánna és Miglódy Juliánna kiskoruak tulajdonául felvett 160 frt becsértékü 136. és 137. hr. sz. a. belhely, kert és 427. ö. i. számu házra, az ugyanottani 1511. sz. tjkvben Miglódy Mihályné szül. Kállai Zsuzsánna nevén álló 45 frt becsértékü czirókai szőllőre; végre a s.-pataki 62. számu tjkvben özv. Nagy Józsefné szül Kapéri Mária nevén álló 165 frt becsértékü 130. és 131. hr. sz. a. belhely, kert és 424. ö. i. sz. házra; ugyszinte az ugyanottani 9 frt 50 kr. becsértékü 8515. hr. sz. a. szántóföldre elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi deczemberhó 11-ik napjának d. e. 10 órája S.-Patak városa házához kitüzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesittetnek:

1) hogy a megállapitott kikiáltási ár 160 frt, 45 frt, 165 frt és 9 frt 50 kr;

2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fognak adatni;

3) hogy árverezni kivánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át, vagyis 16 frt, 4 frt 50 kr., 16 frt 50 kr. és 95 krt készpénzben vagy óvadékképes papirban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az első 1/3 részt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 15 nap alatt, a második 1/3 részt ugyanazon naptól számitandó két hó alatt, az utolsó 1/3 részt ugyanazon naptól számitandó négy hó alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. tszékhez intézendő két példany és két felzeten szerkesztendő letéti kérvény mellett a s.-a.-ujhelyi kir. adó- mint letéthivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejüleg megállapitott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telekkönyvi hivatalánál, valamint S.-Patak községe előljáróságánál megtekinthetők.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak, 1882. évi szeptemberhó 15-én tartott üléséből.

Br. Fillenbaum,
kir. törvényszéki elnök.

Sziráky,
h. kir. törvényszéki jegyző.

Végr. 163. szám.
1882.

Árverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. jbiróság 2518/1882. sz. végzése folytán alulirt kiküldött végrehajtó ezennel közhirré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. e. f. törvényszék 2208/878. Bf. sz. végzése által Rosenfeld Jónás bünügyében, Friedman Israel s.-a.-ujhelyi lakostól 500 frt kezességi összeg erejéig 1878. évi junius 26-án, továbbá Haas Lipót ujh. lakos részére 882. okt. 9-én 200 frt követelés végett végrehajtás folytán biróilag lefoglalt s 635 frtra becsült 2 tekeasztal golyókkal, tükrök, képek és egyéb ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszinén, vagyis S.-a.-Ujhelyben leendő eszközlésére határidőül 1882. évi októberhó 30-ik napjának d. e. 9 órája kitüzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak, hogy az érdeklett ingóságok emez árverésen, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1882. évi október 20-ik napján.

Olchváry Béla,
kik. bir. végrehajtó.

A

„ZEMPLÉN"

ujonnan berendezett

s a legujabb betükkel felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

készit fekete, mindenféle szinü avagy aranyozott

könyvnyomdai munkákat,

ugymint:

NÉVJEGYEKET,

báli és tánczmulatsági meghivókat,

GYÁSZLEVELEKET,

kereskedelmi és üzleti nyomtatványokat,

számlákat,

bank, takarékpénztári és zálogházi

főkönyvek, bárczák, jegyzékek és napi-ivek,

szabaduló és tanuló-levelek,

mindennemü ügyvédi nyomtatványok,

falragaszokat stb. stb. stb.

a leggyorsabban és a legolcsóbb árban.

Könyvkötészeti üzlet megnyitás.

A „Zemplén" könyvnyomdája, mely minden tekintetben a mai fejlettebb izlés szinvonalán áll s nyomtatványait csin tekintetében a fővárosi hasonnemü intézetekkel versenyezve állitja ki, — nyomdai üzletét mai naptól fogva egy a nyomda mellékhelyiségeiben teljesen berendezett

könyvkötészeti üzlettel

kapcsolta egybe s beszerezte mindazon legujabb segédgépeket, melyek nélkül e jelentékeny iparág csak névleg az, aminek tulajdonképen lennie kell.

A nagy közönség leginkább érezte egy az igényeknek megfelelő könyvkötészet hiányát városunkban. Most már tehát e hiányon segitve lesz s ha eleinte a diszmunkákhoz nélkülözhetlen és tetemes összeget elnyelő könyvkötészeti eszközök beszerzésének elébe lett téve a **mindennapi szükségletlhez** mért berendezés: ez nem zárja ki azt, hogy apránként — főkép ha a pártolás meglesz — az üzlet e tekintetben is kellő szinvonalra ne emeltessék.

A „Zemplén" nyomdájának könyvkötészete elfogad tehát e szakmába vágó mindennemü megrendelést s azon lesz, hogy a nagy közönség igényeinek ugy a munkák kiállitása, mint azok jutányos áraira nézve is teljesen megfelelhessen.

Sátoralja-Ujhely, 1882. juniushóban.

A „Zemplén" könyvnyomdája.

TELJES VÉGELADÁS.

Tüzkár miatt jelenlegi könyv-, papir-, iró- és rajzszerraktáramat jóval, a

gyári áron alól

1882. évi deczemberhó 31-ig teljesen végeladom

mély tisztelettel

Farkas Kálmán,

könyv-, papir- és hangjegy kereskedése. S.-a.-Ujhely, a dohány-főtőzsde szomszédságában.

A végeladásra kerülő czikkek között:

karácsonyi és ujévi ajándékoknak

alkalmas gyönyörü tárgyak vannak.

1—5

A közkedveltségü

krakói cserépkályhákból

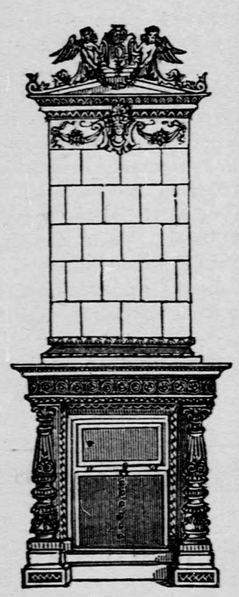

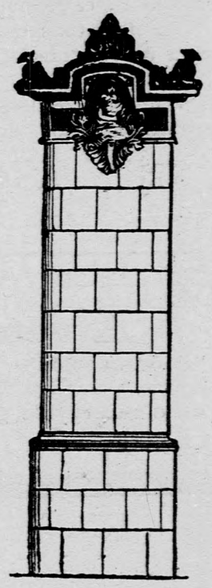

ez idén is a legnagyobb választásra berendezett

FŐRAKTÁRT

tartván, van szerencsém azokat, a nagyérdemü közönségnek ajánlani.

LINKESCH SAMU ÖZVEGYE

vasüzlet Eperjesen.

Képes árjegyzék kivánatra bérmentve. 6—10

Figyelmeztetés.

Az általánosan ismert jó hirnévnek örvendő s többoldalulag kitüntetett sósborszeszkészitményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időkben kitéve elhatároztam, hogy azokon czimjegyeimet módositom s arra kék nyomatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SOSBORSZESZ

gyors enyhitést eszközöl:

csúzos szagattás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, bénulások stb. stb. ellen. Fogtisztitó szerül is igen ajánlható, a mennyiben a **fogak fényét** elősegiti, **a foghust erősbiti** és a **száj tiszta, szagtalan ízt** nyer a szesz elpárolgása után, valamint atánlatos e szer **fejmosásra** és a **hajidegek** erősitésére s **a fejkorpaképződés megakadályozására és annak eltávolitására.**

Ára egy nagy üveggel **80 kr.** egy kisebb üveggel **40 kr.**

Használati utasitás magyar vagy német néelven bizományosaim névsorával ellátva, minden üveghez ingyen mellékeltetik.

Brázay Kálmán,
Budapesten, IV. Muzeum-körut 23. sz.

Raktár S.-a.-Ujhelyben: Pintér Ferencz, Válly Ferencz, Teich Zsigmond, Szentgyörgyi Vilmos, Vályi István, Kormos Armin Krisstóf Károly-nál. 1—4

Hordó eladás.

Király-Helmeczen Elek János urnál

800 darab 6 abroncsos

uj hordó

van eladó; venni szándékozók kéretnek hozzá fordulni.

1—5

Nyomatott S.-a.-Ujhelyt, a „Zemplén“ gyorssatóján.